

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
29. března Léta Páně 2026

S V Á T O V Á C L A V S K Á V I N I C E 4

DUBEN



Beránek

je jedním ze symbolů Velikonoc, a to právem, neboť tak Krista označil Jan Křtitel a my ho tak oslovujeme při každé bohoslužbě. O beránkovi je řeč i na mnoha dalších místech Písma. Někdy se tam ovšem vyskytuje v doprovodu vlka. Třeba když Bůh ústy Izajáše představuje nebeský Jeruzalém, říká, že „vlk a beránek se budou spolu pást“ (Iz 65,25). Je to obraz Božího království, které Kristus hlásal a svoje svědectví potvrdil smrtí, kterou si budeme v následujícím týdnu připomínat. Boží království je mezi námi a jsme poslání k tomu ho svými životy hlásat. Jen bychom si měli

dát pozor, abychom přitom nezapomínali na Ježíšovo varování, že nás posílá „jako ovce mezi vlky“ (Mt 10,16). Tady evidentně nemluvil o Božím království, nýbrž o všední realitě, které jsme vystaveni. Pokud budeme naivní, v lepším případě naletíme šmejdům, třeba na internetu, kteří nás okradou, v horším případě se staneme obětí zneužívání, což se bohužel stále znovu děje i v církvi. Jak se tedy chovat? Zkusme pozorně Ježíšovi naslouchat, vždyť návod najdeme v pokračování zmíněného verše: „...buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.“

MiM

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání pastorační rady

Milé farnice a milí farníci,

tak jako vždy, proběhlo i březnové setkání Pastorační rady v intenzivním pracovním duchu. Jednání se soustředilo zejména na podrobnou přípravu všech událostí souvisejících se slavením Velikonoc ve farnosti. Pořad bohoslužeb o Velikonocích i přehled dalších dubnových akcí najdete v tomto čísle Vinice v Pozváních. V souvislosti s probíhající opravou varhan v kostele sv. Václava zmínil náš pan farář finanční přehled farnosti. Stav financí je nyní díky vašim příspěvkům uspokojivý, a proto stíháme platit za již provedené práce na varhanách a ještě nám na účtu zbývá dostatek financí na zaplacení první fáze opravy, která by měla být hotova v létě 2026. To je ovšem dobrá zpráva, nicméně nám zbývá sehnat ještě další nemalou část prostředků na druhou fázi opravy varhan, která by měla být dokončena v roce 2029 k oslavám 100. výročí zbudování kostela sv. Václava. Tužme se tedy ve sbírce na varhany i nadále!

Hovořilo se také o tom, že někteří naši farníci zvažují svou účast na letošní

postní duchovní obnově před Velikonocemi, neboť se pozastavují nad tím, zda je vhodné pozvat Jaroslava Brože k vedení duchovní obnovy vzhledem k jeho postavení a působení na půdě Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy, a to zejména v souvislosti se spory mezi ním a rektorem Univerzity Karlovy týkajícími se vedení této fakulty, které jsou dlouhodobě medializovány. Otec Artur přislíbil, že se na bohoslužbách v neděli 22. března k této záležitosti vyjádří a vyzve farníky, aby se Jaroslava Brože na to, co je v této souvislosti zajímavé, nebo jim není jasné, přímo zeptali.

Dalším tématem, které jsme probírali, bylo palčivé a stále aktuální téma ochrany portika a dalších ploch kostela sv. Václava před vandaly. Bylo domluveno, že naše farnost se přihlásí do systému programu „Antigraffiti III“, což je nový dotační tříletý projekt Prahy 10.

Prosíme o radu a pomoc Boží pro všechna naše konání, plány a záměry. Příští setkání Pastorační rady bude v úterý 17. dubna 2026 v 19.00 na faře.

VF

Zpráva o hospodaření farnosti za rok 2025

Výdaje	2 331 031,00	Plyn	144 825,00
Kancelář	2 789,00	Opravy	816 366,00
Tiskoviny	20 614,00	Akce farnosti občerstvení	77 902,00
Bohoslužebné potřeby	36 218,00	Ostatní služby	258 095,00
Drobný majetek	21 643,00	Poštovné	244,00
Ostatní materiál + knihy	40 963,00	Telefonní poplatky, internet	33 711,00
El. energie	82 306,00	Pastorační asistent	96 000,00

Mzdové náklady	110 100,00
Bankovní a ostatní poplatky	94 936,00
Pojistné	54 885,00
Odvod sbírek AP	158 390,00
Odpisy	258 574,00
Daň z příjmů	22 470,00

Příjmy	2 512 983,00
Nájmy	490 932,00
Kostelní sbírky	314 800,00
Sbírky a odvody pro AP	98 709,00
Dary	706 689,00
Příspěvek na tiskoviny	7 409,00
Úroky, ostatní příjmy, převody fondů	484 444,00
Dotace	410 000,00

Zůstatky fondů k 31. 12. 2025

Fond na opravu varhan	1 817 851,00
Fond oprav	154 243,00
Fond pastorační asistent	151 736,00

Farnost v roce 2025 hospodařila s celkovými **příjmy 2 512 983 Kč**. Z toho nejvyšší příjmy byly z darů farníků, a to ve výši 706 689 Kč. Kostelní sbírky vynesly 314 800 Kč. Na Arcibiskupství pražské bylo vybráno úhrnem 98 709 Kč – jedná se o vyhlášené sbírky a odvod do Fondu sv. Vojtěcha na platy duchov-

ních. Ostatní příjmy (za časopisy, úroky, příspěvky na pobyt Tělesná obnova, na akce, převody fondů) činily 491 873 Kč. Za nájemné se vybralo 490 912 Kč. Na odvlhčení kostela sv. Mikuláše nám byla poskytnuta dotace ve výši 410 000 Kč.

Výdaje na provoz a opravy za rok 2025 činily **2 331 031 Kč**. Na opravy v obou kostelích bylo vynaloženo 816 366 Kč. Bylo provedeno odvlhčení kostela sv. Mikuláše za 799 707 Kč, ostatní opravy činily 16 659 Kč. Za energie, plyn a vodné farnost zaplatila celkem 287 299 a náklady na ostatní služby, bohoslužebné potřeby, materiálové náklady a odpisy činily 998 796 Kč. Mzdové náklady se vyplatily ve výši 206 470 Kč. Letos díky celoročním příjmům z nájemného měla farnost povinnost odvést daň z příjmů ve výši 22 470 Kč.

Ve Fondu pro Pastoračního asistenta jsou nevyčerpané dary ve výši 151 736 Kč.

Farnost hospodařila s celkovým přebytkem po zdanění ve výši 181 952 Kč.

Ivona Nováková, účetní farnosti

Farní charita (1 Kor 13,3n)

V březnu proběhly tři charitní akce.

Děkujeme za Misijní koláč – za napěčené dobroty a hlavně za finanční sbírku, kterou jsme hned následující pondělí odeslali Papežskému misijnímu dílu dětí. V hotovosti jsme přijali 11 549 Kč a prostřednictvím QR kódu 5 241,64 Kč.

Děkujeme za Den (nejen) seniorů a nemocných, který jsme moc pěkně prožili s 45 účastníky. Děkujeme P. Arturovi za udílení svátostí a za mši sv., Kateřině Lachmanové za velice podnětnou přednášku, osobní sdílení a literaturu, děkujeme Lukáši Borskému za tradičně výborný oběd, Ondrovi Rechnerovi za kytarový doprovod, Li-

dušce a Janičce za zpěv a skvělou pomoc v kuchyni, za kterou i Vláďovi a Lídě a Klárce Hobzovým.

Děkujeme i za tradiční finanční sbírku o 5. neděli postní, v hotovosti jsme přijali 16 586 Kč a prostřednictvím QR kódu na účet 6 300 Kč.

Dále uvádíme slíbený přehled, jak jsme dary využili v loňském roce, který zpracovala Liduška Hobzová.

Zpráva o hospodaření Farní charity Praha 10 – Vršovice v roce 2025

Farní charita v roce 2025 hospodařila s celkovými příjmy v částce 206 828 Kč. Jednalo se především o dary, které byly v loňském roce poslány na účet Farní charity. Někteří dárci posílali své příspěvky každý měsíc, jiní jednorázově. Všem dárcům děkujeme za jejich štědrost.

Druhým zdrojem příjmů byly účelové sbírky. V loňském roce organizovala Farní charita takové sbírky celkem tři – sbírku na misie a adventní a postní sbírku pro sociálně potřebné.

Posledním zdrojem příjmů farní charity byly finance, které naši koledníci vykoledovali v rámci Tříkrálové sbírky. Předem bylo stanoveno, že získané finanční prostředky použijeme pro potřeby členů finančně znevýhodněných rodin, především z vršovické farnosti. Uhradili jsme tedy školní a zdravotní výdaje vnučky babičky samoživitelky, tábor syna maminky samoživitelky a umožnili účast na farních akcích potřebným studentům a mamince samoživitelce s dcerkou.

Výdaje farní charity v roce 2025 činily celkem 224 105 Kč. Jednalo se o finanční zajištění akcí hlavně pro seniory: Den

seniorů a nemocných, výlet na Velehrad, vstupenky do divadla. Farní charita také zaplatila ubytování a stravu několika mladým farníkům, kteří se na setkání manželů ve Štětkni starali o děti během programu. Finančně jsme podpořili také Domov sv. Karla Boromejského a komunitu Sant'Egidio.

Farní charita měla v roce 2025 i mzdové náklady. Ty zahrnovaly odměnu studentce, která pomáhala potřebné seniorce z naší farnosti. Rovněž jsme vypláceli odměnu paní Markétě Šulcové, která od února 2025 vede kondiční cvičení pro dospělé, seniory a mírně hendikepované.

Prostřednictvím tzv. farní miniadopce podporujeme samoživitelky s dětmi a další potřebné rodiny. Finančně jsme pomohli mamince s vážně nemocným synem, studentce jsme uhradili školní výdaje a dvě děti se mohly zúčastnit farního tábora.

Finance, které se vybraly v organizovaných sbírkách, byly použity podle svého účelu – sbírka na misie byla odeslána na účet Papežského misijního díla a ze sbírek na sociálně potřebné jsme podporovali několik osob, o nichž víme, že pomoc potřebují.

Pro přehlednost následující tabulka:

Příjmy v Kč

Farní miniadopce	19 600
Dar na pomoc občanům Ukrajiny	400
Sbírka na misie	16 325
Adventní a postní sbírka pro sociálně potřebné	38 508
Tříkrálová sbírka	28 495
Dary bez uvedení účelu	103 500
Celkem	206 828

Výdaje v Kč

Farní miniadopce	19 375
Pomoc sociálně potřebným	59 408
Podpora Papežského misijního díla	16 325
Využití prostředků z Tříkrálové sbírky	28 495
Aktivita pro seniory a ostatní (viz výše)	82 410

Mzdové náklady - 2 dohody o provedení práce	16 204
Jiné ostatní náklady	1 888
Celkem	224 105
Výsledek hospodaření - ztráta	- 17 277

Za fachu Hanka

☎ 721 444 323

✉ charita@farnostvrsovice.cz

č. účtu: 3400038319/0800

Představení našich čekatelů křtu

Již za týden budeme prožívat liturgii Vigilie Zmrtvýchvstání Páně, při níž přijmou křest tři mladí muži. Požádali jsme je proto o krátké představení se, abychom s nimi mohli tuto významnou událost více prožívat.

Jmenuji se **Jan Čapek** a v naší farnosti jsem čekatelem na křest. Má cesta k víře nebyla ani samozřejmá, ani přímá. O to raději jsem za bezpečný přístav, kterým nám Bůh je a ve kterém se můžeme poznávat vlídnějšíma očima, než jakýma se na sebe dívá sekulární svět. Žil jsem v mnoha koutech České republiky a každá z těch kapitol mě přivedla vždy o trochu blíže k mému konečnému rozhodnutí.

Podnikám v oblastech oceňování nemovitostí a také správy SVJ, ale stál jsem za bary, u montážních linek a mimo jiné jsem také prováděl cestovatele po národních parcích a krásách Prahy. Jsem poměrně zvědavý člověk, baví mě vášnivá diskuse o historii, filozofii, myšlení o státě. Věnuji se šermu, špatné hře na kytaru, PC hrám a společenskému životu. Stokrát jsem chyboval, stokrát se poučil a snad i po

cestě trochu zmoudřel. Cítím a věřím, že je člověk bez vědomí velikosti Boha umenšen sám, a že světový trend obrácení na víru naší společnost citelně léčí.

V neposlední řadě chci vyjádřit vděk každému jednotlivému farníku. I díky Vám se učím lépe naslouchat, více důvěřovat a hledat Boha v každodenních situacích. Otec Artur nám je dobrým pastýřem a dokáže velmi dobře předat zdrženlivost, která je často tak potřeba, když se topíme v informacích a zároveň prahneme po vědomostech. Přijetí, otevřenost a obyčejná lidská blízkost, se kterou jsem se zde setkal, jsou pro mě velkou oporou. Děkuji všem, kteří mě na této cestě doprovázejí. Velmi si toho vážím a těším se na naše budoucí setkávání.

Jmenuji se **Michal Hubač**, je mi 28 let a pocházím ze severu Čech. Dnes žiji v Praze a pracuji v e-shopu, kde se věnuji optimalizaci a standardizaci procesů v oblasti last-mile doručování. Ve volném čase jsem velký petrolhead – baví mě auta, technika a všechno, co je s nimi spojené.

Dlouhou dobu jsem se považoval spíše za ateistu. Později jsem sice věřil, že

možná existuje nějaká vyšší moc, ale nijak jsem tomu nevěnoval větší pozornost ani hlubší zájem. Víra pro mě byla spíš vzdálené téma.

To se začalo měnit díky mé partnerce, se kterou jsem se k víře dostal do kontaktu způsobem, jaký jsem předtím nikdy nezažil. Bylo to před více než dvěma lety. Postupně jsem začal objevovat, jak moc je naše společnost a kultura, i když si to často neuvědomujeme, zakořeněná v křesťanství. Začalo mě bavit o tom přemýšlet, číst si o tom a poznávat víru blíže.

Farnost ve Vršovicích jsem si na začátku vybral vlastně velmi jednoduše – kvůli dostupnosti. Postupně jsem ale zjistil, že je to místo, kde se cítím dobře a kde mohu víru dál poznávat.

V katolické církvi postupně objevuji hodnoty, které jsou mi blízké a které se shodují se způsobem života, jaký se snažím žít. Není mi to cizí prostředí, naopak v něm nacházím smysl a určitou přirozenost.

Proto jsem se rozhodl připravovat na křest. Beru ho jako důležitý krok na cestě víry, kterou jsem začal objevovat a na které bych chtěl dál pokračovat.

Jmenuji se **Jan Šimsa** a připravuji se na křest. I když jsem o tomto kroku přemýšlel mnoho let, samotná cesta k tomuto rozhodnutí začala před dvěma lety. Tehdy jsem začal hledat místo, kam bychom mohli pravidelně chodit na nedělní mše. Neuměl jsem si představit, že ho najdu už na „druhý pokus“, a že spolu s ním najdu i společenství lidí, kteří mě mezi sebe přijmou a svou víru žijí přirozeně a opravdově. Během malých i větších farních aktivit jsem postupně došel k poznání, že jsem na správném místě. Právě tehdy jsem se rozhodl tuto cestu prohloubit a stát se součástí tohoto společenství i oficiálně. A tak jsem tady. Jsem moc vděčný za tuto možnost i za lidi, kteří mě na této cestě provázejí.

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Rybník

Co znamená křesťansky věřit? Na to se snažila odpovědět evangelia 3., 4. a 5. postní neděle. Od pradávna se tyto příběhy využívaly při přípravě katechumenů, aby dobře pochopili, co znamená být křesťanem. Ježíš v nich sestupuje do hloubi lidské bída.

V prvním úryvku (Jan 4,5-42) jsme viděli unaveného Ježíše, jak oslovuje

u studny ženu, konající rutinní vyčerpávající služebnou práci. A vede s ní rozhovor o zdroji vnitřní síly i o podstatě náboženství. Z rozhovoru vyplynulo, že vedla velmi neuspořádaný život. Ježíš oceňuje, že svou situaci pravdivě pojmenovala, ale nic jí nevyčítá. Mluví s ní dál, bere vážně její otázky. Rozhovor s Ježíšem ji natolik pozdvihl a změnil,

dodal jí věrohodnost, že sousedé berou její svědectví vážně a sami jdou k Ježíši.

Druhý příběh (Jan 9,1-41) byl dost zvláštní. Točí se okolo slepce. Slepota je defekt, neschopnost. V přeneseném smyslu se nějak týká každého. Tehdy znamenala úplné vyloučení z běžného života – žebrotu.

Příběh začíná otázkou: Kdo za tehle Boží trest může? Ježíš ale takto položenou otázku odmítá a směřuje přemýšlení jinak: Co s tím lze dělat? Musíme konat. Každá nouze je šance. Naše neschopnost a nedokonalost otvírá prostor pro spolupráci Boha a člověka. Toto uzdravení nebyl zázrak na způsob nějakého kouzla. Slepce nezůstal v procesu uzdravení pasivní – musel chtít, musel sám dojít k rybníku a umýt se. Když jsem slabý, právě tehdy jsem silný, napíše později Pavel (2 Kor 12,10).

Způsob uzdravení je ojedinělý: Bláto utvořené ze sliny a prachu nám může připomenout popel pokropený vodou, kterým se necháváme ušpinit na popeleční středu – naše ušpiněné lidství. A pak se má umýt v rybníce Siloe, to znamená poslaný. Divné pojmenování pro rybník. Voda Siloe symbolizuje Krista.

Uzdravený slepec, podobně jako Samaritánka, postupně poznává, že to není ledasjaký člověk, ale prorok a Mesiáš. Oba nakonec slyší stejná slo-

va: „Mesiáš – Syn člověka je ten, který s tebou mluví.“ Jestliže úlohou církve je zpřítomňovat Krista, měli bychom se mu v tomto podobat: mluvit spolu a mluvit s lidmi. O tom je synodalita.

Ježíš sám sebe označuje „Syn člověka“ – to je prostě člověk. Je lidský. Věříš v Syna člověka? Věříš v lidství, jak ho chtěl Bůh, uzdravené a očištěné?

Musíme ovšem počítat s tím, že Ježíšem uzdravený člověk se rychle dostává do konfliktu s těmi, kteří se pořád dokola ohánějí svou jistotou: „My víme, my víme, my víme...“ Vědí, že ten uzdravený je hříšník. Vědí, že Ježíš je hříšník. A sami sebe považují za lepší: „Nás chceš poučovat?“ Celý příběh je vystavěn jako soudní proces plný výsledků. Ovšem soudci jsou samozvaní – farizeové, kteří si o sobě mysleli, že jsou lepší, že jsou správně zbožní. Ale to oni jsou slepí – mají tvrdé srdce. A právě to Ježíš považuje za hřích. Spásu nechápou jako uzdravení, ale jako odměnu. Uzdraveného nakonec vyhánějí – exkomunikují.

Ježíš se ale jejich odsudkem nenechá omezit a vyhnáného vyhledá. Podobně jako Bůh vyhledal přehlíženého Davida (1 Sam 16,1-13). A v posledním příběhu (Jan 11,1-44) Ježíš vyhledal a pozdvihl dalšího ubožáka, který na tom byl ještě mnohem hůř než slepec...

Jan Rückl

Největší svátek

Po čtyřiceti dnech postního období – příprav – přicházejí do našeho života Velikonoce. Svátek Zmrtvýchvstání Páně je vrcholem liturgického slavní. Jsme pozváni každý rok vstoupit

do tohoto Ježíšova tajemství a znovu spolu s ním prožívat tyto dny plné duchovního zápasu. Pro našeho Pána byly Velikonoce něčím ústředním a podstatným v jeho životě. Vše k nim směřovalo

a od nich se všechno nové začalo. Stejně tak v našem životě k Velikonocům vše vede, a vše z nich má vyrůstat, protože to jsou dny, kdy se znovu vydáváme Kristu, obnovujeme své spojení s ním, a díky jeho vítězství i my opět povstáváme k novému životu. Velikonoce máme žít, nejen slavit.

Nejen se připomínají, dokonce se jen neslaví, ale žijí. To vyžaduje naši pozornost, náš čas, naše rozhodnutí. Můžeme Velikonocemi projít, aniž se setkáme s Kristem. Užít si volných dní k odpočinku nebo jarnímu úklidu, k setkání s přáteli. Můžeme je slavit ve společenství věřících a můžeme být sami se sebou i s průběhem slavení Velikonoc spokojeni. Bez jejich prožívání ve spojení s Kristem se ale můžeme snadno dostat do duchovní iluze o nás samých a našem životě s Bohem. My jsme přece pozváni je prožít v Ježíšově blízkosti, spolu s ním. Ze všech křesťanských svátků mají Velikonoce nejdelší přípravné období. To není náhodou. Ježíšových čtyřicet dní prožitých na poušti nám před oči znovu staví náš život zahlcený věcmi tohoto světa a klade nám otázku: co je pro mne v životě vlastně nejdůležitější a co jsem ochoten pro to obětovat?

Na Květnou neděli se symbolicky při liturgii připojujeme k zástupu doprovázejícímu Ježíše k jeho Velikonocům. Je důležité se na liturgii připravit, najít si čas na osobní modlitbu a duchovní četbu evangelijního vyprávění pašijového příběhu (Mt 26,14-27,66).

Zeleným čtvrtkem večer začíná tzv. velikonoční triduum (trojdení), pokračuje Velkým pátkem a Bílou sobotou a vrcholí nedělí Zmrtvýchvstání Páně. Na Zelený čtvrtek večer se slaví mše

svatá na památku Večeře Páně, nejde jen o připomenutí, ale skutečné zpřítomnění této události. Při chvalozpěvu „Sláva na výsostech“ zní naposledy před vzkříšením zvony a hudba. Bohoslužba slova, obřad umývání nohou, bohoslužba oběti, svaté přijímání, po závěrečné modlitbě přenesení Nejsvětější svátosti do „Getsemanské zahrady“, kde se koná adorace. Má soukromá adorace – odpověď na Kristovu výzvu „Zůstaňte zde a bděte se mnou“.

Velký pátek – den odsouzení a smrti našeho Pána. Den přísného postu. Večer velkopáteční obřady: Bohoslužba slova – deset přímlov. Uctívání kříže. Svaté přijímání.

Bílá sobota – den, kdy Ježíš odpočíval v hrobě a kdy (podle vyznání víry) sestoupil do pekel, aby vysvobodil duše všech spravedlivých, kteří žili na světě do jeho příchodu.

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – vigilie začíná na Bílou sobotu večer, po setmění, slaví se tzv. „vigilie“ (lat. „vigilare“ = „bdít“). Od nejstarších dob je tato noc zasvěcena Pánu (Ex 12,42), aby podle napomenutí evangelia (Lk 12,35nn) byli věřící s lampami v rukou podobni lidem, kteří očekávají Pána, až znovu přijde, aby je našel, jak bdí, a uvedl je ke svému stolu. Tato liturgie je nejdůležitější křesťanskou bohoslužbou celého roku. Má čtyři části: Slavnost velikonoční svíce – paškálu. Bohoslužba slova – sedm čtení. Křestní bohoslužba – obnovení křestního slibu, křest katechumenů. Bohoslužba oběti.

V neděli na Boží hod velikonoční je slavnostní bohoslužba, slavnost eucharistie se vzkříšeným Pánem.

Z textu P. Vojtěcha Kodeta, Katolický týdeník 13/2018, a P. Petra Karase v knize *Boží slovo na každý den*, Doron 2023.

Jana Gottwaldová

O H L É D N U T Í *za minulými akcemi*

Setkání nad otázkami naší víry

V březnu jsme se znovu sešli nad otázkami víry – tentokrát nad tématem: Kdy a jak se hlásíme k víře (a církvi). Povídání se týkalo především toho, jak o víře mluvíme (nebo nemluvíme), co je nám na tom příjemné a co naopak těžké, a kde se v tom všem vlastně nacházíme my sami.

Ukázalo se, že evangelizace nemusí být jen „mluvení“ nebo přesvědčování druhých. Může mít mnoho podob: tichou modlitbu za druhé, obyčejnou lidskou blízkost, žehnání, naslouchání, nebo prosté bytí s lidmi. Možná právě v těchto nenápadných gestech se evangelium stává nejvíce živým. Dotkli jsme se tématu svědectví. Je svědectví „kladivo“, které má druhého zasáhnout, nebo spíš jemná nabídka, pozvání? Mnozí z nás vnímají napětí mezi tím „hlásit se“ ke své víře a zároveň zůstat autentičtí. Víra totiž není jen něco, co se dá jednoduše sdělit – je hluboce osobní, někdy až křehká. Pro někoho může být obtížné se k ní veřejně přiznat, zvláště v období dospívání, kdy může být víra vnímaná jako slabost nebo důvod k očekávání, že člověk „musí být správný“.

Silně zaznívalo, že každý z nás má svou vlastní cestu. Naše víra je někdy „krkolomná“, hledající, plná otázek. Pro někoho je niterná, tichá, je to víc proces než jasný výrok. A možná i proto zaznělo, že máme mnohdy dost práce „evangelizovat sami sebe“ – tedy znovu a znovu objevovat, co vlastně znamená věřit. Důležitým tématem byla také autenticita. Jak mluvit o víře tak, aby to bylo opravdové? Kde končí to, co je „moje“, a kde začíná to, co je od Boha? Tyto otázky nemají jednoduché odpovědi, ale právě jejich sdílení pro mě bylo velmi obohacující.

Dotkli jsme se i vztahu k církvi. Patřit k „téhle partě“ není vždy snadné. Církve je společenství velmi různorodých lidí s pestrými názory. Někdy máme tendenci vytvářet škatulky – kdo je „dobrý katolík“, jak by měla vypadat správná rodina, co se očekává. Přitom víra je ve své podstatě intimní a nelze ji jednoduše měřit. To nás přivedlo k otázce motivace: proč vlastně o víře mluvíme? Je to láska k lidem, nebo snaha „zasloužit si“ něco – uznání, jistotu, nebo dokonce nebe? Dá se vůbec „měřit“ hodnota křesťana? Počtem lidí,

které osloví? Nebo něčím úplně jiným? Zazněla i obava, kterou mnozí známe: strach, že nebudeme mít správné argumenty, že nedokážeme „dobře“ mluvit o Bohu. A přitom Bůh není předmět jako stůl nebo židle – je tajemství. Nemáme všechny odpovědi. A možná je to v pořádku.

Velmi důležité bylo připomenutí, že existuje mnoho způsobů evangelizace – a že různé osobnosti jsou povolány k různým formám. Není jedna správná

cesta, nelze odsuzovat druhé za jinou zkušenost a zároveň bychom na sebe ani na ostatní neměli klást přehnané nároky. Možná stačí „nestydět se“ sdílet to, co sami žijeme.

Setkání tak otevřelo více otázek než odpovědí – ale právě v tom bylo silné. Společně hledat, naslouchat a učit se být ve víře pravdiví. Na dalším setkání se potkáme na Květnou neděli 29. března 2026 v 19 hodin.

Petra Švecová

Poděkování za cvičení

Poděkování od nás, kteří se scházíme v úterý odpoledne v sále u sv. Václava ke kondičnímu cvičení pro seniory. Ono je to vlastně pokračování myšlenky a nápadu cvičení pro seniory, se kterým před časem přišla Jiřinka Halounková. Nyní je to malinko něco jiného, ale baví nás to a těch 50 minut, kterých lekce trvá, nám vlastně nestačí a docela koukáme, že už jsou pryč. A téměř vždy lekci přetáhneme.

Také nás samotné překvapilo, že tato aktivita po vyprchání počátečního nadšení nevyschla a neustala. Po letních prázdninách jsme se opět začali scházet v plném počtu. A proto bychom rádi poděkovali vršovické farnosti, zejména farní charitě, pastorační radě a panu faráři, že nám je toto cvičení umožněno. Ono jde také o náklady. Za cvičení, topení, elektřinu.

Vidíme, že naše trenérka Markéta stráví cvičením nejen tu jednu hodinu s námi, ale potřebuje i notný čas na dopravu a hlavně na přípravu každé lekce. Je totiž znát, že si každou lekci pečlivě připravuje, tak aby cviky na

sebe navazovaly, bylo vždy něco nového a měla to cvičení zkomponované od počátečního rozhýbání se až k vrcholu, kdy je potřeba zabrat, a koncovému uvolnění s trochou legrace. Možná můžeme poděkovat i Markétě za vedení lekcí a za empatický přístup s ohledem na individuální možnosti každého z nás.

Také jsme se za ten rok skamarádili. Sice jsme se znali i dříve, ale někteří z kostela jen tak od vidění. Nyní jsme docela parta, a když někdo pro onemocnění nemůže přijít, už nám schází a máme starost, co s ním je. Takového stmelení společenství je docela dobrá věc, a tak i za to farnosti děkujeme.

Tudíž prostředky a práce všech, kdo se na cvičení podílejí, není vůbec zbytečná.

Děkuje všech cca 12 cvičedníků

P O Z V Á N Í *na duben a dál*

Přehled aktivit a bohoslužeb Svatého týdne

Pondělí **30. března**: 16.30 – 18.00 zpovídání dětí.

Úterý **31. března**: 15.00 – 18.00 příležitost ke svátosti smíření.

Středa **1. dubna**: 16.30 – 17.30 Křížová cesta se symboly pro děti (5 – 10 let).

Zelený čtvrtek 2. dubna: 18.00 večerní mše na památku Večeře Páně.

Velký pátek 3. dubna: 17.00 Křížová cesta, 18.00 Velkopáteční obřady.

Bílá sobota 4. dubna: 19.30 Velikonoční vigilie, následuje oslava agapé v sále s pochutinami, co kdo přinese.

Neděle 5. dubna: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, mše sv. v 10.00.

Pondělí 6. dubna: mše sv. v 8.30.

Další dubnové akce

Ve čtvrtek **9. dubna** v 10.00 proběhne na faře u kostela sv. Mikuláše **Klub seniorů** s Mgr. Veronikou Valentovou, psychologkou a psychoterapeutkou, která promluví na téma „Duševní zdraví, stres a poruchy stáří“.

On nedělích **12. a 19. dubna** se po obou mších sv. koná Jarní **charitativní bazar** dětského a teenager oblečení, podrobnosti najdete na farním webu v Událostech.

V neděli **26. dubna** se koná jen **jedna mše sv. v 10.00**, při níž bude Mons. Zdenek Wasserbauer, pomocný biskup pražský, udílet několika farníkům svátost biřmování.

V neděli **26. dubna** od 16.30 zahraje na faře u sv. Mikuláše naše **farní loutkové divadlo** pohádku „O Honzovi a líném pantátovi“. Srdečně zveme děti, rodiče i prarodiče.

Duchovní setkání ve Francii

Naši farníci Boda a Jehanne Feildel zvou na duchovní setkání, které pořádá komunita Emmanuel v Paray-le-Monial ve Francii od 26.–31. července. Česká pobočka Komunity Emmanu-

el získala pro pobyt zvýhodněné ceny a organizuje autobusovou dopravu do místa konání. Pro přihlášení: <https://www.emmanuel.cz/nebojte-se/>

Pořad bohoslužeb a další základní informace

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha),
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha; rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	9.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	9.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svatost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, pátek, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Čísla účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise)

obstarává Věra Fritzová

☎ 725 561 709

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

☎ 607 084 855

✉ farar@farnostvrsovice.cz

Výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

✉ pavel-krizek@volny.cz

Farní kancelář pro veřejnost

fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Dary a finanční záležitosti – Ivona

Nováková

✉ yvonanovakova@email.cz

Matriky – Jana Biskupová

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz



Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neprodejně, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 3. května 2026, příspěvky dodejte nejpozději do pátku 24. dubna. Kontakt: vinice@farnostvrsovice.cz, tel: 732 736 728. Šéfredaktor: Míla Müller ml. (MiM). Další autoři: Věra Fritzová (VF), Jana Gottwaldová, Lída Hobzová, Hana Kučerová Rechnerová, Vít Náměstek, Ivona Nováková, Jan Rüchl, Petra Švecová. Korektura: Alena LišKay Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.